

# Klakksvíkingar, Norðoyingar!

Tit kunnu ikki velja fólkaflokkinn uttan at  
avreiða tykkara friðheit og Føroyar til  
ein mann!

Kjølbro, fyrsti maður á Norð-  
oyalistanum, tolar ongan mann og  
einki virki við sína lið.

Tað vita tit!

Tá ið arbeiðs- og fiskimenn  
skuldu fáa sær eitt ísvirki, skottraði  
Kjølbro teir til víks, hjálptur av  
Hákun Djurhuus, og tók ísvirkis-  
pláнин úr teirra hondum. Hann  
toldi ikki at fiskimenn skuldu  
verða fríir í teirra útróðri. Nei!  
Teir skuldu vera »avhengugir« av  
honum. Vera so góðir!

Ja, ísvirkismálið — tá dæmði  
Kjølbro at hanga sum jolla uppi  
í Hans Nielsen. Tað loysti seg:  
Hann fekk fiskaribankans pening,  
og hann fekk Danan á sítt kontór.  
Danan, ið fekk skil og gongd í  
hjál honum. Á, ja! Men hoyr nú!  
Nú er jollan leys og fri og søk-  
laðin av peningi, sum fiskimenn  
og arbeiðsmenn hava veitt undir  
Danaus leiðslu. Tað vita vit  
Norðoyingar!

Kjølbro og Hákun ótu ísvirki frá  
arbeiðs- og fiskimenninum.

**Teir ælla væl at eta  
meira.**

Mær rennur SPUNALAGIÐ  
í huga.

Ein Norðoyingur hevði søkt um  
hjálp til eitt spunalag. Og — har  
var Kjølbro, hin altetandi. Hann  
slúkti spinnarið fyri næsini á  
hesum neyðar máni.

Mær rennur í huga, tá ið  
Kjølbro spekuleraði í bilmono-  
poli — hann vil monopolisera alt  
til sín.

Maður atlaði at fáa sær bil.  
Spurdi sóknarstýri — tað tærvaði  
honum ikki at hava gjørt —  
Kjølbro sat har. Nei, segði hann.  
Vegirnir toldu ikki bilkoyslu. So  
gavst maðurin.

Men tá legði Kjølbro til. Keypti  
sær sjálvum bil uttan at spyrja  
sóknarstýrið — tók mannin til  
bilstjóra fyri at slætta sjógvín og  
kvala »oppositiónina«.

Á, ja. Skulu nú Norðoyingar  
verunliga fara at avreiða seg? Eg  
trúgi tí ikki!

Kjølbro er ríkur. Men hvør  
hefur gjørt hann ríkan. Hann  
hefur havt góðar skiparar.  
Men hvar eru skiparaskipini?  
Flestu etin fyri keks!

Hann hevur havt góðan bróður.  
Men hvat eigur bróðir og hansara  
børn av tí virki, sum hann hevur  
grundlagt? Einki! Hann og hans-  
ara eru uttanfyri eiga kanska  
skip sitt.

Kjølbro sær bara seg sjálván.  
Tolir bara seg sjálván. Er óður í  
hevdinum um nakar vágar at  
krevja hann eftir skatti til sam-

felagið. Tit vita kanska ikki, at  
hann hevur sent tinginum eitt  
rásandi mótmælisskriv, hvar ið  
hann noktar at rinda skatt og  
skjýtur seg undir dansku grund-  
lógina sum hann sigur lögtingsins  
skattalóg stríðir ímóti. Tað skal  
bara vera stáurin, ið hevur rætt  
til skatt — og í Føroyum er eingin  
státsskattur! Har hava tit sjálv-  
stýrismannin. Har hava tit hin  
nationala mannin. Há, há!

Kunnu tit arbeiðsmenn og  
fiskimenn velja ein mann, sum  
vil skralla tingið fyri allar inn-  
løgur og gera tí tað ómøguligt at  
hjálpa smámonnum at fáa lán og  
hjálp til keyp av ferum og ar-  
beiðsamboðum?

Nei! Og aftur nei!

Tit arbeiðsmenn og fiskimenn  
í Norðoyum megu velja javnaðar-  
menn, sum er einasti flokkur, ið  
heithjartaður sigur:

Øll tingsins orka fyrst og  
fremst til at hjálpa smá-  
manninum til at verða sín  
egin harri!

Fyrsti maður á javnaðarmannalistanum  
Jacob Jacobsen er ein heithjartaður  
smámannavinur, klókur og arbeiðs-  
kenur, eingin itari á tingi. Tað siga  
vinir sum mótsaðumenn.

*Vidingur.*

## Viðmerkingar.

*Grønlandsmálið — Ananu  
og Vinnuflokkurin.*

Allir menn vita, at eingir hava  
verið ídnari enn føroysku javnaðar-  
menninir at berjast fyri at veita  
føroysku fiskimenninum vinnurætt  
í Grønlandi.

Men fiskimenn minnst við, at  
tá ið togingin var hardest um grøn-  
landstrætuna, trein vinnuflokkurin  
fram við Ananuprojektinum. Sló  
erpin út við sakferarahondini:  
fáa vit pening frá danska fiskari-  
bankanum til at keypa eitt stórt  
móðurskip, er ikki longur tørvur  
á hjál føroyingum at fáa havnirnar  
opnaðar. Tá vilja teir kunna  
liggja úti á bankunum uttan at  
nýtaast at koma inn at landi!

Danir lætu tí Ananu og gingu  
inn uppá Thorstein Petersens—  
Christian Holms Jacobsens plán  
og lótu havnirnar standa stongdar  
fyri føroyingum.

Hetta minnst fiskimenn. Held-  
ur ikki gloyma teir, at vinnu-  
flokksmatadorarnir mistu kærleika  
til fiskimennin, tá ið teim  
vart boðin stórir peningar fyri

Ananu. Teir seldu hana fyri  
næsini á teim monnum, ið høvdu  
litið á vinnuflokksprojektið.

Tá sum nú: Tá ið gullið  
veittrar, týðir fiskimaðurin ikki  
nógv hjá vinnuflokksbarrunum.

**Tær 80 krónurnar.**

ið javnaðarmenn finga stáin at  
lova at rinda sum forskot til  
fiskimannafamiljurnar fyri hvønn  
mánaða, tí reidararnir ikki kundu  
ella ikki vildu gjalda fiskimann-  
inum eitt kontant oyra, — hesar  
forskotspengar, sum ikki var ein  
løn frá státinum, men faktisk ein  
finansiering av fiskimenninum,  
so familjurnar í hvussu var kundu  
fáa eitt minsta mál at liva við,  
meðan teir vóru burturi, henda  
forskotspening klikkir »Dagblaðið«  
javnaðarmenn fyri.

At tað ikki skammast sum mál-  
gagn fyri reidaraflokkinn.

Goldu reidararnir fiskimenninum  
var sjálvandi ikki brúk fyri nøkrum  
láni frá státinum til forskots-  
rindan!

Hvat gjerdi vinnuflokkurin fyri  
at veita fiskimenninum kontantan  
pening til familjurnar, meðan teir  
vóru burturi?

Einki! Púrt einki!

**Minstalønin til fiskimennin og  
lønlogirnar.**

Og so hættir blaðið sær at  
ilgita javnaðarmenn fyri ikki at  
vilja seta uppskot fram til bata  
fyri fiskimennin. Men hvørjir  
settu fram kravið um og finga  
iggegnum:

1) Tryggjaða minstløn til  
fiskimenn. 2) At lønin ikki skul-  
di minkast longur niður enn 22 1/2  
oyra oman fyri ta gomlu grund-  
løninna, ið var í byrjanini av  
krignum. 3) Tryggjan av at lön-

niðurfaringin, einaferð ta ið pris-  
irnir falla, ikki skal falla reiðuliga  
so skjótt sum prisirnir. 4) At  
fiskimaðurin fyri uttan ta trygg-  
aðu minstlønina skal fáa ein  
sáttmála ið gevur honum, lön  
samsvarandi rentabilitetin og kriggs-  
vandaumstøðurnar. 5) Eittoyra.

Uppskotini til øll hesi framtek-  
ini koma javnaðarmenn við.

Hvat gjerdi fólkaflokkurin? Einki!  
Sat negativur! Andevdi ímóti,  
inntil hann frammanfyri fólkaings-  
valinum noyddist at vera ið i  
eittoyranum, hóast hann hevði  
felt tað í setuni frammanundan.

## VAÐBEINIÐ

bríkslar »Dagblaðið« javnaðar-  
monnum at vilja koma fiskimenn-  
inum aftur til. Tungt at hoyra!  
Hvørjir legdu fyri við ísvirkis-  
málinum? Javnaðarmenn! Hvørjir  
legdu fyri við at fáa fiskimenn-  
inum ferskfiskafer? Javnaðarmenn!  
Hvørjir hjálptu fiskimenninum at  
stovna andelsfelag við tí enda-  
máli at vinna ferskfiskaveiði?  
Javnaðarmenn! Hvørjir vóru teir  
einastu í Erhvervskommissionini,  
sum bardust av allari megi fyri  
at fáa trolarar til landið? Javnaðar-  
menn! Men hvørjir vóru teir  
í Erhvervskommissionini, sum  
bardust sum hardest ímóti  
trolarunum? Fólkaflokkssku-  
og sambandsku reidararnir; Hvørjir  
vóru teir, ið bardust fyri, at tingið  
skuldi bjargað teim 10 trolarunum?  
Javnaðarmenn; Hvørjir vóru teir  
ið feldu hetta stórmál? Fólka-  
flokksmenn saman við samtands-  
monnum.

Soleiðis sær sannleikin um vað-  
beinið út.

Hvat siga Føroya arbeiðsmenn  
og Føroya fiskimenn til at fingið  
J. Fr. Kjølbro, stórreidara og stór-  
arbeiðsgevara, til formann fyri Fø-  
roya fiskimannafelag, Suðuroyar  
fiskimannafelag, útróðrafeløgini,  
Føroya arbeiðsmannafeløg??

Eg havi mangan verið í sam-  
ráðingum við reidarar og arbeiðs-  
gevarum um arbeiðs og fiskisátt-  
málar. Men ongan harðari og  
ráðarlíki møtt enn J. Fr. Kjølbro  
í Klakksvík

Allir arbeiðarar og fiskimenn,  
ið kenna harra Kjølbro, hava kent  
seg særdan av hugmóðinum.  
Sum ein litil várharra hevur hann  
latið smámenningarnar felta, at hann  
fæddi teir av náði. Ørdini sum:  
»Eg fæði alt hetta arbeiðsfólkið;  
ið hann náðaríkur hevur tveitt út  
yvir fyri fremmandum, tá ið hann  
hefur sýnt teimum veldi sitt.  
Standa rist í sinninum á mongum

og fingið sinniroðan at renna til  
ennid. Ti tey hava verið segd  
í tilikum fálsum góðlati sum hann  
als ikki fyri at tjepa, vinna seg  
ríkan, setti arbeiði í gongd, nei,  
nei, men einans fyri av miskunn  
og náði at fæða fiskimannin og  
arbeiðsmannin, segd í tilikura hug-  
móði, við tilikari vanvirðingar-  
kenslu, at ein og hvør arbeiðs-  
maður og fiskimaður ikki hevur  
kunnað annað enn kent seg og  
sitt sjálvvirði sært og nervað at  
hjartarótum.

Tá ið eg sá, at fólkaflokkurin  
hevði stillað Kjølbro sum fólka-  
flokksins fyrsta mann, kom mær